

Rudé revoluce 1917

Krví rudé tisíce obětí pochovanými v masových hrobech na Martově poli v Petrohradu byly první dvě: Únorová a červencová. Rudou barvou svých idejí ta třetí revoluce v říjnu byla krve a násilí téměř úplně prostá. Únorová svrhla cara, ale ještě jeho Duma (ruský parlament) vytvořila Prozatímní vládu knížete Lvova. Až červenec nastolil ministra války a premiéra Kerenského. Zároveň ale předznamenal i jeho konec; odsouzením a vězněním bolševiků paradoxně uvolnil tak cestu k jejich vítězství v následující, skutečné revoluci.

Rudá idejemi ta v říjnu dosavadní svět šokovala. Během *Deseti dnů, které otřáslý světem* zvolili poslanci Všeruského sovětu zdola demokraticky zcela novou sovětskou vládu; Radu lidových komisařů vedenou Leninem. Říjnová revoluce rudá svými idejemi, nikoliv barvou krve, proběhla téměř bez ztrát na životech. Bylo tomu tak proto, že nastolila systém demokratický nejen delegováním svých zastupitelů a vlády, ale prosazovala rozhodování svobodnou volbou i do systému státní moci, policie a soudnictví, opět zprvu bez násilí a svévole. Teror přinesla až reakce moci zbavených generálů, ministrů, šlechty a statkářů, vysoké církevní hierarchie, jejich sluhů, úředníků a z války tyjících magnátů. Byl to bílý teror podporovaný víc než dvěma desítkami zahraničních intervencí. Až ten zbavil rudou revoluci demokracie míru a infikoval vnučenou válkou bránící se sovětskou moc násilím a sklonem k využití diktátu.

Ruské revoluce 1917 v prvních dvou byly rudé potoky krve až s 15 tisíci oběťmi v masových hrobech na Martově poli; Třetí bolševická proběhla naproti tomu jen s nepatrnými ztrátami na životech.

Rudá revoluce přivedla na svět doposud nebývale opojné myšlenky ve vyprahlé intelektuální poušti třetího roku strašné Velké války. Jak vše probíhalo, o tom nevíme ale dodnes téměř nic pokud jde o Únor i Červenec. Tendenčně a zkresleně jsme byli a stále více jsme i dnes informováni o Říjnové revoluci. Záplavu lží a klamu může odvrátit jen bližší pohled na fakta a události tak, jak probíhaly a jak je věrohodní svědkové, renomovaní publicisté a spisovatelé zaznamenali.

O *Deseti dnech, které otřásly světem* napsal skvělou reportáž absolvent Harvardu, bezprostřední svědek, charismatický Američan John Reed. Citlivý pohled plný emocí vtělila do své za srdce beroucí knihy *Rudé srdce Ruska* americká spisovatelka Bessie Beatty. O její pohled stejně tak jako o oscarový film *Rudí* slavného režiséra Warrena Beattyho jsou dones čeští čtenáři a diváci šizeni. Takže o třetí, rozhodující revoluci rudých jen málokdo ví, že bolševici (příslušníci většinové frakce ruské sociální demokracie) v ní zvítězili téměř bez výstřelů, bez obětí na životech a to navzdory tomu, že byli v červenci krvavě potlačeni a uvrženi do žaláře; pro vlastizradu, ale lživě. I to byl jeden z důvodů, proč tak přesvědčivě zvítězili programem spravedlivého míru bez podmínek, s příslibem chleba hladovějícím milionům lidem měst a po půdě toužícím zemědělcům bezzemkům.

Revoluce s praporem rudé krve ve vřavě Velké války proběhla skoro bez obětí, aby se stala vzápětí terčem zuřivých krvavých útoků trvajících s přestávkami prakticky dodnes. Proč tomu tak je? V záplavě klamně propagandy není lehké najít odpověď. I na největším českém zpravodajském serveru v Novinkách na Seznamu v diskusích dotýkajících se role bolševiků v ruské revoluci na můj příspěvek reagovali někteří účastníci zmateně v duchu houževnatě šířené lži o Říjnové revoluci jako o spiknutí zvrácených elit; V polemice reakce budily lavinovitě další ohlasy;

Judita Mašková z Plzně: ...pane Josefe Ondrouchu z Mariánských Lázní. Každý vidí bolševickou revoluci tak, jak ji vidět chce. Ať se vám to ale líbí nebo ne, komunistický režim kdekoliv na světě je pro lidstvo té které země devastující. Jen vyvolení se mají lepe, než kdokoliv na světě. Komunismus je špatný a zvrácený. Nechce, aby se lidé o sebe starali sami. To proto, aby s nimi mohli manipulovat. Víte, kde Němci měli vzor v koncentracích? Asi se podíváte, ale u Rusů. U bolševiků. A co pracovní tábory?... Kupříkladu Jáchymov. Šlo vždy jen o to, zlikvidovat ty, kteří chtěli vědět víc. A potom ještě jedno vyjadřuje komunismus; Poručíme větru, dešti. ... Jak se to zdařilo, viděli jsme nejen u nás. Mam jmenovat kde ještě? Myslím, že to není potřeba.

Miroslav Bauer, Měšice: Váš obsáhlý příspěvek, pane Ondrouchu, jsem nekopíroval, každý si ho může znovu připomenout (viz dole); Vaše úvahy ale, bohužel, postrádají logiku. Že Uljanov (známý pod pseudonymem Lenin) nechal zbudovat pracovní-vyhlazovací koncentrační tábory, kde zahynuly miliony Rusů, je důsledkem zahraniční intervence, to je úvaha hodná Nobelovy ceny za „výklad historie“.

Oba příspěvky byly bezprostřední reakcí na můj předchozí názor následujícího znění: „Masové hroby na Martově poli Petrohradu jsou plné tisíců obětí revoluce; ale jsou to těla zastřelených v únoru a také v červenci 1917. Mezi nimi mnoho úplně nevinných, které odstřelovali se střech podobně jako na kyjevském Majdanu. Říjnová, revoluce bolševiků, kterým se přisuzuje teror, se odehrála téměř bez obětí a Lenin, nikdo z vedení ve Smolném, nemá se vznikem teroru nic společného. Pokoušel se ho rozpoutat Kerenský s Kornilovem, ale vojáci prvního ani kozáci druhého neposlouchali. Obrat přivodila zahraniční intervence; První Němci, podobně jako Hitler dřív a Merkelová dnes, pomohli ukrajinští nacionalisté i přímá intervence Britů, Japonců, desítek dalších, našich legií nevyjímajíce. Teror přišel až proti pokojné revoluci a jejímu programu míru a chleba proti šílenství bezúspěšné války, hladomorům a epidemiím, z nichž ta nejhorší: nenávist dřímá a probouzí se v duších dodneška;“

Už před tím jsem podle dostupných pramenů popsal popravu Mikuláše II a jeho rodiny, takže (co nejstručněji, omezen vždy danými pravidly Seznamu na celkově dva příspěvky v limitovaném vyjádření maximálně o tisících písmenech včetně mezer) jsem se v Novinkách nemohl už ozvat. Záplava ohlasů a dotazů jen potvrdila, jak málo, skoro až vůbec nic, víme o ruských revolucích roku 1917 a konečně už i o jejich prologu v roce 1905. Mimo jiné diskuse správně označila za vynálezce koncentračních táborů Brity, kteří tam nechali umírat hlady děti a matky ve druhé Burské válce v letech 1900 až 1902 a kdy rovněž uplatňovali taktiku spálené země.

Zbavíme-li se vžitých předsudků, mohli bychom souhlasit s tím, že události z ***Rudého srdce Ruska*** (Petrohradu 1917) se dodnes právem nazývají ***Deseti dny, které otřáslly světem***. Oba názvy jsou tituly knih očitých svědků, vynikajících amerických novinářů a spisovatelů té doby; emocionálnější Bessie Beatty a věcnějšího a u nás známějšího charismatického Johna Reeda a dalších. *Rudé srdce Ruska*, které více dovede vzít za srdce do češtiny bohužel přeloženo nebylo. Ale zvláště věkem mladší jazykově vzdělanější generace si ho může přečíst zdarma v anglickém originálu na internetu. Ani za reálného socialismu kniha Beatty v češtině nevyšla. Strážcům komunistického grálu možná stačilo, že Bessie si náramně rozuměla se ženou tehdy stejně známou a snad i populárnější než Lenin; zřejmě vadilo, že Američanka psala příznivě o levicové socialistce v revoluci s Leninem spolupracující; o „*matce ruského venkova*“, která našla cestu k bolševikům. Maria Spiridonová představovala Socialisty levicové revolucionáře s bolševiky v Říjnové revoluci úzce spojené Esery. Kromě Marii Bessie Beatty dává slovo i výřečnému Lvu Trockému. Samotného Trockého, nesmírně plodného autora popisujícího ruské revoluce si lze přečíst rusky, anglicky, ale i v českém překladu rovněž na internetu. Jde mimo jiné především o obsáhlé v roce 1933 sešitové vydání Trockého *Dějin ruské revoluce 1905 – 1917* s předmluvou Ferdinanda Peroutky. Objevilo se u nás v době nástupu fašismu v nacistickém Německu. Bez nároku absolutního soudu nelze i v téhle časové posloupnosti opomenout četné indicie poukazující na kolaboraci Trockého a jeho syna s nacistickým Německem a císařským Japonskem. Viz k tomu na internetu: <http://clogic.eserver.org/2009/furr.pdf>.

Pro ty, kteří chtějí zvědět bez předchozího oznámkování, jak to v roce 1917 bylo a ať už z jakýchkoli důvodů se ke knihám amerických spisovatelů, jež považuji za čtenářské minimum i Trockého *Dějinám* (ty jsou až upovídáné) nedostanou, předkládám následující obraz ruských